

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.XLIII. Sancti Patris Benedicti. M.C.LXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

quibus tres, licet adhuc viventes, eandem mortis sententiam acceperunt, alij praestolantur, &c. quorum etsi aliqui in exilium missi, alij dimissi sunt; non alia tamen de causa, quam quod sanguine Martyrum & exemplo, ipsimet Hæretici metuerant, plures quotidie Romane Ecclesie lucrados & aggregandos. Quod DEUS Opt. Max. interveniente Apostolorum Regina Despara, primisque Anglorum Apostolis & Episcopis à Magno Gregorio nostro destinatis, clementissime largiri dignetur.

Maurus
Episc. de la
Jaca.

Felici somno in mortem resolvitur Reverendissimus & Illustrissimus P. D. Maurus de Villa-Roal ex Monacho S. Salvatoris de Lorezana, ejusdem loci Abbas, tum S. Vincentij Salmantini; inde Ordinis Generalis, demum Episcopus de la Jaca, Præsulj meritissimus, Virtutum omnium speculum, omnem substantiam suam relinquens Domui Professionis. Ex communis. Ant. de Soto Major. &c.

Successus
Congreg.
SS. Prioni
& Hydulphi.

Congregatio Nostrorum Sanctorum Vitoni & Hydulphi in Gallijs, Lotharingia & Burgundia, felicissimis successibus, ob eximiam exempli sanctissimi famam, & contuitum, multa & mira apud ipsos quoque sæculares efficit; cum gravissimi etiam & sceleratissimi peccatores, ultro faterentur, tantos sibi ad vitæ antea factæ detestationem stimulos addi, ut vix sibi à lachrymis temperarent; & quantum ad vitia quæcunque antea essent affecti, tantum nunc abhorrent, ac detestarentur. Inde multus ad Pedes nostros confluxus diversorum opem & salutem querentium & in viam salutis dirigi cupientium; multorum item cucullum exambientium, vel alias in quovis statu, totos se directioni tantorum virorum permittentium. Fuitque tanta illorum apud sæculares reverentia, ut planè non aliter atque Angeli descendentes è cælo passim exciperentur, & quacunque incederent deducerentur. Et reapse afflictissimis quibusq; maximo erant solatio, dum maximum non solum pondus verba ipsorum haberent, sed vel maximè ipsi sanctissimi mores, & disciplinæ Monachicæ gravitas, magnam omnibus auctoritatem conciliarent, omnes intuentes & attonitos redderent, omniumq; studia raperent, famam longè latèque omnium audientium corda occupante. Quin & ipsi de se ip-

Mira Dei
in Refor-
matis gra-
tia.

sis mirabantur. ijs vel maximè, qui remissius antea, etiam in Religione habitati, delicatius enutriti, mollibus lectulis uli, varijs distractionibus recreari, aspirante Numine sacra huic Reformationi nomen dederant, experti quamprimum, quantum Gratia Dei in omni rigore dulcorando posset: cum longæ illis Vigiliæ, protractum, multis Horis Divinum officium, frugalis mensa, labor manuum, silentium strictissimum, jejunia frequentia, laneorum vestium ad nudum corpus & cilicij usus, promptissima ad ardua quævis, absq; ulla tergiversatione obedientia, subjectio proprii judicij omnimoda & gravia alia, quæcunque ipsi contraria naturæ exercitia, ita deinceps suaviter saperent, ut nunquam satis prioris vitæ segnitiam detestati, veram fuisse miseriam & calamitatem faterentur, dum jam longè alijs & solidis animi delicijs affatim fruerentur, & juxta promissâ Sanctissimi Patris & Patriarchæ sui Benedicti, processu Conversationis, reapse innarrabili dilectionis dulcedine current viam mandatorum DEI, imo altum evolare in ejusdem via Consiliorum; tanta omnium inter se charitate, tanta charitatis exhibitione, ut jam in illa æternæ pacis habitatione sedem fixisse viderentur; tanta erga senes quoscunque nedum Superiores reverentia, erga ægrotos compatientia, inter se gravitate & modestia, ut qui frui vel ad horam illorum consortio posset, beatum se, non aliter atque illa Sabæ Regina, in contuitu Salomonis, fateretur: dum ita ordinatè omnia fieri cerneret; & nihil non priscam Sanctorum Patrû simplicitatem & sanctitatem redoleret, sanctissimæ paupertatis studium ubi vis se proderet, omnes mundo verè se mortuos comprobarent, & revera DEUM solum seipsis quali neglectis toto cordis desiderio, totâ mentis intentione, omni viriù intentione quærent; imo summa in pace, maxima animi consolatione ipso fruerentur. Et hæc omnia testium oculatorum fide & relatione.

Rigor Vitæ
dulcis Re-
ligiosus.

Primævis
Ordinis
fervor.

IESU CHRISTI ANNUS. M.DC. XLIII.
Sancti Patris Benedicti. M.C. LXIII.

NEC impari viris, & Heroibus quidem, pia æmulatione, sancta contentione, veræ Amazones nostræ, non æmulari solùm charismata meliora, sed

Pia æmu-
latio sacra-
rum Virgi-
num.

M m

viros,

viros, quin & vires, ac fidem hæc audientium & attendentium superare aggressæ, nulla superabiles arduitate, vere spectaculum factæ mundo, & Angelis & hominibus, Deo autem holocaustum quotidianum, cum, qui secundum carnem saperent, etiam Religiosi, omni Martyrio acerbiorum, ut & diuturniorem, tenerrimarum. Virginum, quin & puellarum, etiam genere Illustriissimarum, ac Serenissimarum vitæ cernerent, & toti obstupescerent. ad nuntium quemvis Superiorum suarum in enses, ignes, aquas, ut sic dicamus, nulla vel mora, vel exceptione atque excusatione ruituras, intentas simul & cupidas, quævis, vel maximè ipsi naturæ contraria & adversantia, tibi imperari, subitura omnia, alacerrimo animo, imo etiam impossibilia, ad amissim sanctissimæ Regulae, ausuræ, uti recentissimis patuit exemplis, Deo ipso miraculis conatus simplicissimæ obedientiæ comprobante, dum frigentibus & rigentibus omnibus nive glaciæ, occupatis cum Magistra sua Novitijs, in adornanda ad festum quoddam DEIPARÆ Benedictæ suæ Matris statua, simplicitate pietentando diceret: & nunc quidem ad ornatum nihil porro deesse, quàm ut recentes ex horto rosæ afferrentur, offerentibus sese quamprimum quæ audierant, imo ad momentum Voti ac vocis currentibus nisi impedirentur, uni præ alijs promptæ & expeditæ commissum negotium est, quæ & hortum ingressa, messem totam rosarum reperit, & pleno sinu, ad matrem stupentem retulit. Nec minus laudabili simplicitate, & piâ obedientiæ cæcitate, alia iussâ, aridum rosarum lignum in terra plantare, & tepentem quotidie aquam affundere, haud impari miraculo meruit, idem arcentissimum lignum revirescere, & in præclarissimum rosarum surculum & tuberculum assurgere & excrefcere. Quæ nostræ aridæ ætati, penè incredibilia sunt; sunt tamen verissima & recentissima, ac multo plura alia, æquæ ac magis miranda, quæ manum Domini minimè abbreviatam attestantur.

Sed quid miramur fructus ejusmodi & exempla, quando non potest non bona arbor bonos fructus facere, miremur potius insitam supernaturalem,

bonitatem à Satore superno, in tantæ fertilitatis arbore, in totius sanctissimæ Congregationis de Calvariæ Generali Superiore. Ea hoc ipso tempore fuit Beatissimæ memoriæ, de qua supra, aliquid, Magdalena de Rieux dicta de Passione, quam noster calamus, planè diffidit dignè & satis describere, quæ Tyrunculis novissimis simplicior. & humilior, non poterat fructus alios, quàm simplicitatis, & Deo probatissimæ humilitatis germinare & generare. Illum, quem jam aliquoties audivimus, haud imparem studijs Magdalena audiamus; qui cum prolixius subditarum sanctitatem, & animi juxta sanctam demissionem deprædicasset, Magdalenam celebrans sic pergit: *Primas tamen inter tot lumina tenui semper (Magdalena) omnium infima, nulli secunda, dejectissima & eminentissima humilitas, ab omnibus Superioritatum gradibus, ita abhorrebat, ut quasi ad mortem damnata exparsceret, ut ex sola Obedientia, metuque pertinacia culpabilis denique admiserit. Et præesse coacta fuit ferè per totam vitam, sed Præsidi præ se semper aspiravit humilitas ipsa, eo dejectior quo & vita & honore provectior. Nihil sine consilio aggredi solita juniores etiam, & nullius usus, nec experientia adolescentulas, raro modestiæ & ingenui candoris exemplo, interrogatas, audiebat intenta & humili mente, sensa animi promentes, probansque omnibus potiora DEO teste deligebat. Sæpe etiam dum Superioris Generalis honore præfulgeret, visa est coram ijs, quarum ad scribendum & alia negotia peragenda, utebatur opera, in genua provoluit, impensè rogans omnes, ut ream de culpis & defectibus monerent, indicarentque, quid in regimine, cella, vestibus, colloquijs, sacro Instituto, constitutionibus Regule adversum annotarent: sed tanta erat in omnibus Magdalena Observantiae integritas, tanta animi solertia & præsentia ingenij ad omnia, ut Religiosissima quæque ab ea alienum nihil deprehenderent.*

Monuit aliquando soror quædam Generalem (quo ejus humilitati obsequeretur) insertam forcipibus ipsius catenulam, curiositatem aliquam redolere: quam statim abstrahi curavit verè humilis superior, plurimis ei Gratijs ex more actis. Detrectabat quævis obsequia: sibi ipsi ancillari se posse, dicens, ac siquid impendi prorsum necessarium esset, tanta verborum & animi demissione

Stupendum
vitæ rigor.

Simplicissima
obedi-
entia Ty-
runcula.

Miraculis
honorata
simplicitas.

Magdale-
na de Rie-
ux.

Omnia fa-
cum confi-
lio.

Generalis
supplex
minimus
sororibus.

Memora-
bile humi-
litate ex-
emplum.

sione ipsa accipiebat, ut planè indignissima prestari assereret, & minimè ad se pertinere.

Per quadraginta & amplius annos Parisijs commorata, amans nesciri inter tot serenissimos & illustrissimos consanguineos & affines, inter tot Principes faminas, Ducibus, Comitibus aliasque primaria Nobilitatis Dominas clarissimas, totius Aula lumina, & Regni sacra, latere semper nunquam videri voluit, in hoc uno duntaxat auctoritati suae obniti molestissimè serens, minaciterque incusans, cum Superi ores, tum inferiores, quae vel privati colloquijs, vel publicis, de ea, ejusque genere & virtutibus quidquam evulgarent. Egrè colloquutorijs intererat, molestius cum Primarijs viris atque Ecclesiae Praeclatis actura: quare, si quando id vel necessitas, vel manifesta Congregationis utilitas exigeret, tacebat ut plurimum, alia loquente, quippe cui persuasum prorsus esset, ad omnia ineptiam se esse, aliasque quasvis sorores prudentius quam ipsa, concinniusque colloqui posse, esset licet nihilominus tanta ejusdem ingenij actus, rerum omnium peritit & usus, judicij pondus & sagacitas, ut pari negotiorum intelligentia, sermonis facultate, & efficacia praeditam aliam vix reperiri posse, omnes assererent: ac nisi DEUS hanc tanta humilitatis verecundiam ipsi indidisset, nimium ad eam procerum confluum futurum fuisset, omnibus quacunque voluisset persuasuram. Rarissimè ab Officijs diurnis aberat, negotiorum haud differendorum gravi mole; à Nocturnis & mentali oratione nunquam, etsi praeter negotia morbis varijs graviter premeretur. Meditationibus alijsque pijs exercitijs incumberebat semper altero genu flexo, altero Ischiade laborante & obrigente. Sacrosanctae Missae Sacrificio erecta adeo in DEUM mente intererat, ut visio tanto Seraphici animi ardore, tepidissima quavis anima incallescere, prodebat se in oculis, ore, totius compositione corporis, signis Divinae Charitatis, quae tegi se minimè patiebantur. Porro quoties Divino sub sacram Synaxim cibo reficiebatur, toties tota exera se rapta, pluribus horis, provoluta semper in genua, arcanis pasta delicijs, ab oratione, & pijs cum Sponso colloquijs temperare non poterat. Nunquam cubiculum, in quo Officij sui negotijs vacabat, ingressa est, quin prius latitans in cella aliquamdiu, poplite flexo sponsum crucifixum amantissimè salutasset. Unde etiam erat pie Matris morum omnium aequa temperies, ut nullis unquam casibus, nedum frangi, sed nec modice perturbari posuerit. Quare solebat dicere: agenda esse, quae agenda erant, nec pluribus curis, ad plurima unquam intendendum esse animum, DEUM solum plura simul & semel moliri posse, creaturam vero unum aliquid tantummodo, quo rite perfecto ad alia commendandum. Eo Charitatis flagrabat incendio, ut de ea jure dici possit, quod de altera Magdalena asserunt Christus Dominus: quia dilexit multum &c. Mater omnium, Mater omnibus erat, materno sinu abdebat omnes, omnibus materno studio ac vigili cura, in omnibus prospiciens, infirmis debilibusque non modo nulla ope deerat, imo etiam sollicita charitate, earum verecundia consulens, quaevis necessaria liberalissimè suppeditans, prudentissimè antevertebat. Egras ante Matutinas, Horas & Orationem mentalem quotidie inveniebat, & frequentissimè interdum, quas tantum amoris & benevolentiae efficacis tenerrate demulcebat, earum egrotudini vehementissimè compassa, ut morbi sensu omni die postea carerent. Mittebat ad eas plerumque fructus & alia bellaria, quae sibi ministrabantur, unde nonnulla visio & susceptio tantae charitatis maternae gratissimo pignore, plerumque convalescebant. Majoribus tamen solita erat majores & potiores impendere curas, animarum videlicet salutis & perfectioni omnimodae. Quare, siquid per litteras à subditis rogabatur, statim, nulla habita personarum ratione, omnibus (infimis licet) ea responsa dabat, quae omnibus arderent & probarentur. Si quando de interno conscientiae statu colloqui cum ea velle sororem aliquam, sed praerevercundia non audere intelligebat, tota in amorem effusa occurrebat pudori, usque sacrae charitatis, ut plurimum, utebatur innoxys artibus, ut facta timide menti familiarior, de omnibus sciscitata, omnia rescians omnibus providebat; nec recedebat unquam, etsi multis aliis quin implicita, quin se dato omnimodis animo, cupitam tranquillitatem, mira sermonum lenitate, rationumque vi, & efficacia, incredibili dexteritate induceret. Nunquam detrahentibus, nunquam jocantibus, de proximi, nedum adversantis sed nec hostis manifesti, levioribus malis & culpis indulsit; dicere solita, hostes sibi met semper obesse, sed nobis plurimum, per patientia studium prodesse. Ut vero tenerrima erat & humanissima Charitatis Magdalena in eas, quae munus sibi commendatis non deerant, ita ea vehementia & sacri fervoris impetu,

M m 2

pie

Silentij studiosissima.

Divini Officij cura.

Sub sacra Communionem semper in excellentissimam rapta.

Insignis ejus monitio.

Egrotarum sororum cura.

Omnia omnibus facta.

In delinquentes se- quentes se- ria.
 pie seviebat in delinquentes, ut nullis unquam adulata, omnibus sincere & ingenue colloquuta, imparido zelo vitis quibuscunque & quarumcunque bellum inferret, sed ea prudentia, & amantis animi industria, ut ejus monitiones & expostulationes omnibus sumopere probarentur, quippe, qua scirent certissimo, soli eam peccato irasci, ejusdemq; amore, quacunq; forma amictu, sive mitescere, sive seriente sanctum tamen & maternum amorem semper esse. Impetebat

Philantia astus suspicissimos suu reddebat.
 semper & potissimum amoris proprii ac philantia astus in diem recrudescentes, solita dicere: Invidendum in tales defectus generose, & vorandos amoris Divini omnipotentis robore: ut autem efficaciori tentationibus impugnatu solatio foret; versor, in quiete sapissime, in vestro statu, in isdem fluctibus, susque deque acta, haec & illa adhibeo remedia, quibus si etiam ut amari, ingentes in via Salutis, profectus factus, vietrices semper, & Damonkterribiles. O Anima illius incredibiles delicias, quae naturam semper Gratia subijcit, & voluntatis propriae prae poster a studia Obedientia sanctae potentem emanipat. Ita saepe citatus Religiosissimus Scriptor.

Quanta gratia Re- signationis.

Eodem anno Christi 1643. Septembris die 13. Redivivo in se Patri Sanctissimo Benedicto in caelis gloriosum sistit Gregorius a S. Elia cognominatus Calinenfis Canobij Conventus mirifica sanctitatis opinione clarissimus, cujus elogium vitae typis excusum necdum habere potuimus. *Casimirus Vincentius.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. XLIV.
 Sancti Patris Benedicti. M. C. LXIV.

Magnum omnino & splendidissimum Hispaniarum occumbit sydus, non sine magno & Regni & ipsorummet Regum luctu, Reverendissimus & Illustrissimus P. F. Josephus de la Cerda noster, Almeriensis & Parenfis Episcopus. Hic in celeberrimo Sancti Martini Regiae Urbis Madritensis Monasterio vitam Monasticam profectus, tantis animi corporisque dotibus excelluit, ut facile quis, ad summa natum, conijceret. Fuit admirabili ingenij praeclara sublimitate, memoria incredibili, eloquentia singulari, claruit omnimoda scientia, humanis Divinisque literis instructissimus, in Philosophicis, Theologicis, in Jure utroque ad miraculum versatus: neque minus tamen Religiosi rigoris, Regularum

Josephus de la Cerda Mon. S. Martini.

sanctae & disciplinae observantissimus, summaque Vitae perfectionis studiosissimus, Zelo Religionis & propagandae bono publico pietatis accensissimus, eaque de causa juvenis etiamnum, Regius Concionator designatus, verbo potens & exemplo mirifice excelluit, omniumque animos rapuit, maximi propterea a Regibus factus, quem deinceps ad Episcopatus Almeriensis Cathedralis promovetur, inde Parenfis etiam Ecclesiae Pontifex ordinatus, dum ubivis veri Pastoris insignia exempla edit, & Christi ovibus omni cura invigilat, sanctoque vitae exemplo omnes lucrari fatagit, ad altiores multo dignitates expetitus, praematura morte omnium votis & Regum praecipue eripitur, relictis non paucis praestantissimi ingenij monumentis, quae inter celebratur praecipue Tomus unus de DEO Incarnato, & Beatissima DEI Matre, & duo alij Tomi in librum Judith, litterali & morali explicatione, in quibus profundissimi sui ingenij thesaurum in publicum protulit, & ob hos ipsos labores aeternum celebrari meruit. Praesul plane incomparabilis, cui nemo sufficit satis commendando. *Ex Francisco de Arzair. &c.*

Regio d. lectm.

Ad diverfos Episcopatus promotus.

Luger & Galliarum Regnum hoc ipso anno magnum sibi Sydus ereptu, & caelo infernum sanctae memoriae Mariae de Compreinac, Benedictini Ordinis, Congregationis Calvariae foeminam praeclectam. Fuit haec Illustrissimo orta genere, e familia de Pontac, neptis primarij in suprema Curia, Burdegalensi Praesidis, quae vegeta etiamnum aetate viro orbata, cum jam libera sibi que soli reddita de eligendo statu vitae reliquae deliberaret, voti causa peregrinatione ad Sacellum Desparae de Ardilerijs, eo in primis sine suscepta, ut ab amantissima parente ac Tutelari sua, quidnam sibi potissime amplectendum esset, exoraret. Inde Salmurij in aede sacrae Calvariae dum suppliciter DEUM orat, derepente tota aestuanti desiderio absolutissima perfectionis incallescens, saeculi pompis, delictis honoribus eodem momento nulla interposita mora sibi nuncium remittendum esse audit, ac relictis omnibus, ibidem Monasticum habitum sibi induendum. Obsequitur ocyus immiffae caelitus inspirationi (ita saepe citatus rerum

Maria de Compreinac Dn. de Pontac.

Mirè vocatur ad Ordinem.